Влада - Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України

№ 132 (882) ♦ Четвер, 14 липня 1994 року ♦ Ціна договірна

Парламентська хроніка

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У морському питанні води не лилося

Ранкове засідання 13 липня

Головуючий на засіданні Голова Верховної Ради України О. Мороз одразу запропонував розпочати роботу сесії з узгодження деталей порядку денного, над яким депутати працювали напередодні, і перейти до розгляду його пунктів. Отож з доповіддю про проект Закону України «Про виключну (морську) економічну зону» виступив член колегії Міністерства закордонних справ країни начальник договірно-правового управління О. Чалий. Він повідомив, що цим документом наша держава бере на себе обов'язки раціонально використовувати свою економічну морську зону. Водночас доповідач обгрунтував нагальну потребу в такому законодавстві, яке захищало б економічну зону від вторгнення риболовецьких суден інших країн і незаконного промислу риби. О. Чалий додав, що законопроект розроблено у відповідності до міжнародного морського права.

Депутати прискіпливо цікавились розвитком морського законодавства від часів існування УРСР, як новий законопроект узгоджується з ним. Особливо депутатів турбувало питання про запобігання екологічному забрудненню морів. З цієї проблеми лунало чи не найбільше питань до доповідача, пропозиції від мікрофонів. Після доповіді депутати обговорили пропонований законопроект. Вирішено було передати його на доопрацювання у відповідні комісії, щоб опісля розглянути у другому читанні.

Леонід КУЧМА: ПЕРШОЧЕРГОВУ УВАГУ ТРЕБА ПРИДІЛЯТИ ЕКОНОМІЦІ

«У своїй діяльності на посту Президента країни я в першу чергу приділятиму увагу економіці»,— заявив журналістам новий глава Української держави Леонід Кучма. Він також підкреслив необхідність консолідації суспільства без поділу на захід і схід. За його словами, «без єднання держава не має майбутнього».

Прибувши з Дніпропетровська до Києва, де він перебував під час другого туру голосування в колі сім'ї, Леонід Кучма готується до вступу на посаду. Як повідомив Голова Верховної Ради України Олександр Мороз, Президент, він же і народний депутат, візьме участь у роботі сесії. До речі, цими днями повинно вирішитись питання про передачу президентської влади в країні. Справа в тому, що українським законодавством не передбачено її механізму. Штаб Леоніда Кучми розташований у приміщенні Українського союзу промисловців і підприємців.

РОЗПОРЯДЖЕННЯ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про відзначення 900-ліття заснування міста Теребовлі

Враховуючи визначну роль міста Теребовлі у становленні й утвердженні української державності, збереженні та примноженні національних традицій:

1. Підтримати ініціативу представника Президента України у Тернопільській області та Тернопільської обласної Ради народних депутатів щодо відзначення 900-ліття з часу заснування міста Теребовлі, яке виповнюється 1997 року.

2. Кабінету міністрів України:

— утворити Організаційний комітет з підготовки до відзначення 900-ліття заснування міста Теребовлі;

— розробити за участю Академії наук України та Тернопільської обласної Ради народних депутатів заходи щодо відзначення 900-ліття заснування міста Теребовлі, в яких передбачити, зокрема, соціально-культурний розвиток міста, включаючи відновлення пам'яток старовини і завершення будівництва міського Будинку культури, проведення історико-археологічних досліджень, видання наукових праць і літературних творів, публікації у пресі та затвердити їх у тримісячний строк.

Президент України
Л.КРАВЧУК.

м.Київ, 8 липня 1994 року.

Співає бандура в Криму

Великим концертом у приміщенні Кримського українського музично-драматичного театру завершилося гастрольне турне Капели бандуристів імені Тараса Шевченка з Північної Америки. Прославлений колектив побував у Одесі, Миколаєві, Херсоні, Феодосії, Севастополі, Ялті, Алушті. Окрім українських творів, капела з великим натхненням виконала кримськотатарську пісню «Ши Ялтазан» (обробка Ілляса Бахшіша). За 76 років існування колективу це друга його поїздка в Україну (перша — влітку 1991 року). Художній керівник Володимир Колесник дуже задоволений цим гастрольним турне. «Ми відчули, — сказав він у розмові з нашим кореспондентом, — що ніякого роздвоєння України не існує. Це засвідчили і концерти нашої капели в південних регіонах держави».

Вулиця новосіль

Як повідомив прес-центр Міністерства України у справах національностей та міграції, у селі Верховині Мелітопольського району на Запоріжжі з'явилася нова німецька вулиця. Мешканці Верховини одразу запросили на гостини до себе друзів з Німеччини.

Щасливі новосельці, не гаючи часу, влаштувалися на роботу: є серед них учителі, зоотехніки, люди різних спеціальностей.

ОФІЦІЙНИЙ ДОКУМЕНТ ПРЕЗИДЕНТУ

14 липня новому главі Української держави Леоніду Кучмі буде вручено офіційний документ про обрання його на пост Президента України. Про це кореспондентів Укрінформу повідомив заступник голови Центрвиборчкому Валентин Кирненко.

Поки що не визначено дату церемонії вступу Леоніда Кучми на посаду. Але згідно з законодавством новий Президент офіційно вступить на посаду після прийняття ним присяги на пленарному засіданні Верховної Ради країни.

Л. Д. КУЧМІ

Шановний Леоніде Даниловичу!

Поздоровляю з обранням Президентом України.

Бажаю, щоб Ваша діяльність на цій високій посаді забезпечила дальший розвиток України на шляху демократизації, економічних реформ, соціального захисту людей, сприяла підвищенню міжнародного авторитету нашої держави.

Л.КРАВЧУК

ПОЗДОРОВЛЕННЯ ПРЕЗИДЕНТА РОСІЇ

Президент Росії Борис Єльцин надіслав вітальну телеграму на адресу Президента України Леоніда Кучми. У тексті телеграми, розповсюдженому прес-службою глави російської держави, говориться:

«Дорогий Леоніде Даниловичу,

щиро вітаю Вас у зв'язку з обранням на високий пост Президента України.

Знову підтверджую прагнення Росії і надалі неухильно проводити лінію на подальший розвиток з незалежною, суверенною Україною рівноправних і взаємовигідних відносин дружби і справжнього партнерства. Сподіваємось на аналогічний підхід і з української сторони.

На тверде переконання російського керівництва, всебічне і активне співробітництво Росії та України, які тісно зв'язані віковими узами дружби, спільною історією, етнічною та культурною близькістю, сприяло б економічному прогресові і гарантуванню безпеки наших держав, повною мірою відповідало б інтересам всього міжнародного співтовариства. Впевнений, що разом з Вами будемо конструктивно і плідно працювати, зміцнювати дружбу між братніми російським та українським народами.

Бажаю Вам, шановний Леоніде Даниловичу, великих успіхів у Вашій діяльності на чолі Української держави.

З повагою
Б.ЄЛЬЦИН».

Продиктовано в номер

З метою зміцнення суверенітету

Угоду про українсько-латвійське військове співробітництво підписали міністри оборони України і Латвійської Республіки під час офіційного візиту глави військового відомства Латвії в Україну.

Перший документ, який визначив взаємовідносини двох держав у військовій сфері, Віталій Радецький і Валдіс Павловскіс прийняли у результаті переговорів з проблем будівництва національних збройних сил, участі двох країн у програмі НАТО «Партнерство заради миру», гарантування європейської безпеки.

Коровай з нового врожаю

Перший коровай з нового врожаю випекли хлібороби села Устя у день проголошення результатів виборів Президента України. Хліб виявився смачним — добра прикмета для Президента. Хлібороби Кам'янець-Подільського району на Хмельниччині включилися у жнивну кампанію. У всіх господарствах уже завершено косовицю гороху, йде збирання озимого ячменю. У середньому кожний гектар дає по 35 центнерів. Значно вищі врожаї у господарствах «Незалежність», «Мрія», «Україна», «Південь», імені Леніна.

Найкращий урожай у хліборобів Городоцького району — по 40 центнерів з гектара.

Літо — дітям на радість

Цього року в оздоровчих таборах Волині відпочинуть і поправлять здоров'я більш як шість тисяч дітей. Харчування, культурне і медичне обслуговування для них — за рахунок фонду соціального страхування. Майже чотири тисячі дітей з мамами, що постраждали внаслідок аварії на Чорнобильській АЕС, відпочиватимуть на берегах Чорного і Азовського морів, набиратимуться сил і здоров'я на курортах Трускавця, Моршина, в санаторії «Лісова пісня» на Волині.

Новий воєнний блок?

Про необхідність почати консультації на різних рівнях, у тому числі й воєнному, з обговорення проблеми створення системи колективної безпеки в азіатсько- тихоокеанському регіоні висловився міністр оборони Росії П. Грачов. «Цей процес, — заявив він у ході переговорів з китайським міністром оборони Чі Хаотянем, — має проходити без будь-якого тиску, водночас є певні особливості колективної безпеки в регіоні, що відрізняються від подібної системи в Європі».

«Распутін» з Німеччини, «Янке» — з України

Тернопільщину відвідала група представників німецьких ділових кіл на чолі з радником уряду Федеративної Республіки Німеччина з проблем переробляння сільськогосподарської сировини Мартіном Ганнеманом. Мета поїздки — подальший розвиток партнерських стосунків з виробничниками області. Адже початок співробітництву вже покладено: німецька фірма «Янке» заснувала в Україні 15 спільних підприємств з випуску фруктових соків, зокрема з агрофірмою «Вікторія» Борщівського району. Нині «Янке» має угоду з об'єднанням «Тернопільспирт» про виробництво спирту, а інша фірма, «Штелер», шукає в Україні замовників на власну продукцію — хімічні засоби захисту рослин.

Парламентська хроніка

ПРИВАТИЗАЦІЯ: ЗУПИНИТИ ЧИ НІ?

Денне і вечірнє засідання 12 липня

Протягом денного та вечірнього засідання депутати продовжували обговорювати питання про вдосконалення механізму приватизації в Україні і посилення контролю за її проведенням. Після того, як зі звітом про виконання Державної програми приватизації держмайна в 1993 році і в першому півріччі 1994 року виступив голова Фонду держмайна України В. Прядко, слово взяв голова постійної Комісії з питань економічної політики та управління народним господарством О. Таранов. Він наголосив, що приватизація сьогодні здійснюється без соціальної справедливості, без реальної оцінки вартості держмайна, без визначення частки кожного громадянина у цій власності. Крім того, відбувається повальна корпоратизація, яка призводить до розчленування високотехнологічних підприємств, а відтак до їх втрати. На думку О. Таранова, ФДМ сьогодні не контролює і не захищає інтересів держави і єдиним своїм завданням вважає приватизувати все і чим скоріш. Виходячи з цього, О. Таранов запропонував проект постанови «Про суттєве вдосконалення механізму приватизації в Україні і посилення контролю за її проведенням». Зокрема пункт 5 цієї постанови передбачає зупинення оформлення договорів купівлі-продажу, а також інших способів відчуження державного майна в процесі приватизації до розробки Кабінетом міністрів нової методики оцінки вартості майна об'єктів, що приватизуються. Оскільки питання зупинення приватизації зачіпає інтереси всіх громадян України, то немає нічого дивного, що надалі дискусія здебільшого точилася довкола цього пункту. Наскільки полярними були думки депутатів, можна судити хоча б з того, що дуже часто навіть члени однієї фракції не мали з цього питання узгодженої позиції. Причому подеколи доходило аж до того, що пропонували «тримати курс на відновлення загальносоюзної власності Союзу Радянських Соціалістичних Республік» (В. Терещук).

В. Роєнко (фракція комуністів) закликав зупинити дію закону про приватизацію. В. Пинзеник (група «Реформи»), навпаки, наголосив, що «велика сімка» прийняла рішення про допомогу Україні, але якщо така постанова буде прийнята, то про допомогу можна буде забути. Хоча це тільки один аспект його виступу — на думку В. Пинзеника, сьогодні найбільше шкодить те, що дуже часто державну власність використовують як приватну, тож, голосуючи за зупинення приватизаційних процесів, депутати цим самим проголосують за масову тіньову приватизацію.

І. Юхновський (фракція «Державність») запропонував доручити комісії доопрацювати постанову і повернутися до цього питання восени.

В. Ампілогов (Міжрегіональна депутатська група) наголосив, що приватизація має тривати, але в рамках закону.

Є. Жовтяк (фракція Народного Руху України) зазначив, що коли Верховна Рада хоче припинити приватизацію, то, очевидно, треба голосувати за проект постанови, внесений комісією, і закликав підтримати проект постанови, поданий депутатською групою «Реформи».

Після обговорення із заключним словом виступив В. Прядко. Він підкреслив, що для того, щоб змінити методику оцінки майна, потрібно внести відповідні зміни до законодавства. А щодо запевнень, що поданий проект постанови не зупиняє приватизації, то, на думку В. Прядка, це не так: прийняття постанови є прямим зупиненням приватизаційних процесів.

Врешті-решт на пропозицію головуючого О. Мороза постанову, внесену Комісією з питань економічної політики і управління народним господарством, було прийнято за основу, з тим, щоб до 30 липня її було доопрацьовано із врахуванням пропозицій депутатів, фракцій та груп.

Під кінець засідання Верховна Рада проголосувала за звільнення з посади голови СБУ Є. Марчука і затвердила головою СБУ В. Маликова, що до цього працював першим заступником голови.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Інтерв'ю в кулуарах

***Сергій Драгомарецький*, голова Комісії Верховної Ради з контролю за приватизацією:**

— Приватизація — питання ефективності, а не ідеології. Тому наша комісія виступає проти того, щоб приватизацію розглядали як спосіб формування частини бюджету. Цей процес — перехід до ефективних господарських форм. Вважаємо, що Верховна Рада і відповідні комісії сьогодні ще не готові це питання розглянути. Необхідно ще попрацювати з десяток днів. Наша комісія, яка, до речі, створена лише тиждень тому, проти того, щоб приватизація була зупинена взагалі. Але ми за зупинку тієї приватизації, яка відбувається за готівку через аукціони й комерційні конкурси. Чому? Тому що тої легалізується кримінальний капітал.

Наша держава, на жаль, занурилася в ті сфери, де вона не повинна була з'являтися й близько. Ну, а транспорт, зв'язок стратегічне виробництво — то її парафія. Втім, не слід займатися визначенням підприємств, які треба приватизувати. Цього зробити не вдасться нікому і ніколи. Навпаки, необхідно визначити ті підприємства, які не можуть бути приватизовані. До цього процесу ми підходимо творчо, стримано і збалансовано. Думка має панувати над емоціями.

***Микола Жулинський*, віце-прем'єр-міністр, народний депутат України:**

— Категорично проти будь-якого рішення, спрямованого на згортання приватизації. Вона повинна відбуватися і її слід стимулювати. Не можу погодитися із заявами, що, мовляв, Верховна Рада прагне зупинити приватизацію. Дуже важливо сьогодні володіти питанням, бачити реальну картину того, що відбувається, які пріоритети для держави мають бути в тому процесі. Якщо збираємося вичавити якнайбільше коштів для казни, то це марна справа. Такий підхід до приватизації хибний. Натомість насамперед треба стимулювати виробництво, за будь-яку ціну заохотити малий і середній бізнес. Фактично заради цього й повинна здійснюватися приватизація. Сьогодні лунають тверезі голоси з обох боків. Тому вірю, що драми не станеться, а процес тиме. Вірно зауважив Голова Верховної Ради Олександр Мороз: наші нерозумні кроки, які поставлять на межу зриву приватизацію, насторожать західних промисловців, бізнесменів, інвесторів. Необдумані рішення змінять ставлення до України з боку «великої сімки», яка збирається надати нам солідну матеріальну допомогу в розмірі чотирьох мільярдів доларів...

***Михайло М'ясковський*, народний депутат України:**

— Відсутність інформації призводить до того, що люди запитують: а що ж робиться? Тому необхідно організувати справжню просвітницьку роботу, щоб кожна людина принаймні знала, куди вкласти власний приватизаційний чек. Отож, інформація і розуміння питання істотно пом'якшать проблему. А поки що народ бачить лише те, що робиться у нього під боком, а не в масштабах держави. Як саме хтось щось приватизував. І називають це дуже влучно: прихватизував. Гласність, і тільки вона, приведе до того, що цей важливий і необхідний Україні процес проходитиме нормально, що в нього повірять усі верстви населення...

Записав Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

«На якомога міцніший союз з Росією»

Звернення Ю.Мєшкова до народу України

Оприлюднено звернення президента Республіки Крим до народу України. У ньому Юрій Мєшков, зокрема, зазначає: «Зі зміною політичного керівництва Україна, мабуть, вступить у нову фазу розвитку, оскільки Л.Кучма відомий як державний діяч, котрий виступає за пріоритет економічних цінностей над політичними, з чим у республіці дуже солідарні». Далі у зверненні говориться: «Сподіваюсь, що новий Президент і всі громадяни України тепер візьмуть курс на відновлення дружби і взаємовигідного співробітництва, на об'єднання наших зусиль в інтересах всіх жителів України, на якомога міцніший союз з Росією, Білоруссю та іншими державами СНД».

Ю.Мєшков направив вітальну телеграму О.Лукашенку у зв'язку з обранням його Президентом Білорусі, в якій висловлює підтримку «зусиллям республіки на відновлення єдиного економічного простору з Росією як основи нових інтеграційних процесів». Президент Республіки Крим сподівається на більш активну участь у цих процесах Криму й України, на розвиток відносин дружби та співробітництва між Кримом і Білоруссю.

Олександр ПІЛАТ.

Крим.

Олег Вітович: ПРАЦЮЄМО НОРМАЛЬНО

Під час перерв між засіданнями Верховної Ради можна бачити, як депутати збираються в холах за «своїми» столами і радяться. Це — групи та фракції. Коли виникає нова ситуація, ці формування у такий спосіб оперативно виробляють власну позицію, своє ставлення до того чи іншого питання, рішення чи кандидатури.

Тим часом у Верховній Раді України є депутати, які не заявили себе ні в групах, ні у фракціях. Сьогодні таких — 20 чоловік.(Див.«Голос України» від 12 липня ц.р.). Як працюють «позафракційники» взагалі та в окремих, гарячих, ситуаціях, коли виникає непередбачуване питання і треба швидко виробити рішення?

Сьогодні про це розповідає народний депутат України Олег Вітович (Жидачівський виборчий округ № 275, Львівська область):

— Працюємо ми абсолютно нормально. Більше того, принцип «неприєднаності» дає певні переваги. Якщо, скажімо, в групі троє чи четверо депутатів з однаковими політичними поглядами, які не ввійшли до якихось депутатських об'єднань, вони можуть успішно працювати в одній із постійних комісій Верховної Ради. «Фракційники» ж цього не мають, бо щодо них діє принцип фракційного представництва. Отож, працюємо. Різниця тільки в тому, що підготовка тих чи інших законопроектів іде не через фракції, а через постійні комісії.

Чи маємо ми симпатії до якихось депутатських формувань і чи підтримуємо їхню позицію? Знаєте, якихось особливих симпатій до існуючих сьогодні фракцій чи груп ми не маємо. Тут наш підхід такий. Коли виноситься важливе питання, одне об'єднання займає свою позицію, друге виробляє свою, третє теж. Ми дивимося, яке з тих рішень найконструктивніше, і голосуємо саме за таке.

Коли я кажу «ми», то виступаю, як правило, від групи порядку п'яти чоловік — народних депутатів, які стоять на однакових чи близьких політичних позиціях. Це насамперед троє депутатів від УНА-УНСО (Українська Національна Асамблея — Українська національна самооборона), які не ввійшли до жодних із фракцій. Крім того, більшість наших поглядів поділяють ще кілька депутатів, хоч вони й заявили себе у фракціях, об'єднаннях, зокрема у групі «Державність».

Як оперативно виробити рішення? Фракції спішать на свої консультативні зібрання. У нас є неформальний керівник, він висловлює свої зауваження, дає поради тим депутатам, які, як я вже сказав, стоять на одній чи близькій політичній платформі. Є, зрозуміло, спеціалісти з певних питань. Ми слухаємо судження знавців. Керівник висловлює позицію, і дискутувати нема сенсу. Діє принцип взаємодовіри та організаційної дисципліни. Наприклад, народні депутати від УНА — УНСО навіть з процедурних питань голосують однаково.

Чи варто нам об'єднатися в «групу позафракційників»? Ні, не варто. Дуже сумнівно, щоб ці депутати могли виробити якесь спільне рішення, визначити єдину позицію. Подивіться у список — там надто різні люди.

Ми будемо розповідати про них у наступних номерах газети.

Анатолій СОЛОНСЬКИЙ.

Відлуння подій

Розраховують на конструктивні взаємовідносини

Зарубіжна преса і політичні діячі приділяють посилену увагу результатам президентських виборів в Україні.

Зокрема представник держдепартаменту США Дж. Рісайд зробила заяву, в якій відзначається: «Обраний на Президента Л.Кучма відомий американським офіційним особам. На той час, коли він обіймав посаду Прем'єр-міністра, він зустрічався з американськими офіційними особами на різних рівнях. Ми особливо відзначаємо той факт, що Кучма досить позитивно висловився про необхідність здійснення термінових економічних реформ в Україні і підкреслював намір виконувати і надалі зобов'язання України з демонтажу ядерних озброєнь. Обраний на пост Президента Кучма висловив в ході передвиборчої кампанії тверду підтримку тристоронньої заяви президентів Єльцина, Клінтона та Кравчука...

В США були позитивні і конструктивні стосунки з Президентом Кравчуком. Ми очікуємо продовження таких відносин з обраним на пост Президента Кучмою і на подальше поглиблення наших двосторонніх відносин з Україною».

Франція бажає новому Президентові України Л.Кучмі успіхів в економічних перетвореннях, необхідних для забезпечення розквіту і стабільності його країни, заявив офіційний представник міністерства закордонних справ Франції Р.Дюке. «Міжнародне співтовариство має намір допомагати Україні, але водночас вона сама має проявити незаперечне прагнення до економічних реформ, — підкреслив він. — Франція бажає, щоб новий Президент, уряд і парламент України відгукнулися на зусилля, які міжнародне співтовариство готове здійснити зі свого боку».

Проти поквапних оцінок результатів президентських виборів в Україні і Білорусі висловився міністр закордонних справ ФРН К. Кінкель. «Вибори принесли позитивні результати Кучмі й Лукашенку, відзначив він в інтерв'ю радіостанції «Дойчландфунк». Зараз висловлюють думки, що це може спричинити зміни політичного курсу цих країн, але я був би обережнішим з поквапними аналізами й висновками. Це були демократичні вибори. Ми маємо поважати їх результати».

Японська «Іоміурі» в редакційній статті відзначає: «Л. Кучма відомий своєю близькістю до Росії, і в цьому зв'язку можна чекати на активізацію дій у напрямі економічної інтеграції країн СНД. Проросійський курс Києва дозволить, очевидно, пом'якшити незгоди, що існують у стосунках з Москвою у зв'язку з проблемами належності Кримського півострова і навколо Чорноморського флоту. Коли між Україною і Росією сформуються довірчі стосунки, стане можливим й передання під контроль Москви близько 1700 ядерних боєголовок, що залишаються на українській території. А коли буде налагоджено постачання енергетичних ресурсів з Росії, то з'явиться можливість якнайскорішого закриття Чорнобильської АЕС. Разом з тим, бо Л. Кучма спирається на консервативні сили, можна чекати на уповільнення темпів приватизації державних підприємств і загалом процесу переходу до ринкової економіки. Існує також занепокоєння щодо можливості посилення впливу військово-промислового комплексу, що примусить керівництво України відмовитися від курсу на конверсію оборонної промисловості та піти на збільшення виробництва і експорту зброї».

«В Україні, на яку насувається крах, народ стояв перед вибором: або продовження старої політики, або зміни. Мешканці республіки проголосували за зміни, — підкреслює англійська «Індепендент». — А ось Британія, США та інші західні країни, стривожені амбіціями Москви, були на боці Кравчука, якому вони були вдячні за обіцянки Києва позбутися ядерної зброї».

«На спільну думку аналітиків, вибори в Україні та Білорусі дали Кремлю шанс частково компенсувати втрати, яких він зазнав після розпаду СРСР 1991 року, коли російські війська були вимушені відійти на сотні миль на схід від Центральної Європи, — вважає лондонська «Дейлі телеграф». — Однак питання щодо того, чи пануватиме Росія знову в цих республіках, скоріше за все буде розв'язане виходячи з їхніх економічних міркувань».

Пляшка є.

А розібратися з проблемами все одно важко

Свого часу винороблій галузі України, і Кримові зокрема, було завдано непоправної шкоди — під сокиру лягли значні площі виноградників, що кваліфікувалося як «всенародна підтримка» антиалкогольної кампанії Горбачова. Тож торік у Криму було вироблено лише 26 мільйонів галонів вина (для порівняння: 1984 року виробляли 60 мільйонів галонів). Як сьогодні виживає галузь? Частково на це запитання відповідав головний менеджер Кримського орендного винзаводу «Діоніс» Юрій Семенов, який нещодавно побував на засіданні столичного прес-клубу «Ринкова реформа в Україні».

Щоб зрозуміти, що це за підприємство, думаю, достатньо буде сказати: свій початок «Діоніс» бере від винороблого підприємства «Христофоров і К°», заснованого 1853 року. Вершиною визнання ще христофоровської фірми було присудження цілому ряду вин — портвейну, мускату, сотерну, опорто, ліссабонському, токаю, ізабелі та хересу — найвищої нагороди — Гран-прі в Парижі у 1904—1905 роках. Саме вино цього підприємства подавалося до столу в 1945 році під час Ялтинської конференції країн—переможниць у другій світовій війні.

1989 року розпочався новий етап у житті підприємства — «Діоніс» перейшов на оренду і сьогодні виробляє до 20 мільйонів пляшок вина на рік. Але сказати, що підприємству живеться легко, не випадає. Навіть після того, як Ю. Мєшков своїм указом дещо зменшив акциз у винороблій галузі, на сьогодні він все-таки становить на сухі вина — 10 відсотків, на зміцнені — 30 і на міцні 60 відсотків. Тож врешті-решт після всіх відрахувань у розпорядженні виробника залишається 10 відсотків від прибутку, а цих коштів не те що на відновлення виноградників не вистачає — зарплату нічим сплачувати. До речі, її частка у виробленому вині сьогодні жалюгідна — лише 0,3 відсотка.

Звичайно, фірма нині активно шукає виходів на світовий ринок (участь у міжнародних виставках «Україна — Німеччина-93», «Вино-93», «Консумер гудз-93», міжнародному фольклорному фестивалі вин у Діжоні (Франція), проте успіх тут поки що мінімальний — у світі і без українського вина конкуренція досить жорстка. Проте якщо й вдається щось реалізувати, то уряд змушує продавати зароблену валюту за вочевидь заниженим курсом.

Щодо реформування форм власності у винороблій промисловості, то Юрій Семенов вважає: не можна дробити виноградники, як це зробили у Вірменії, — за сьогоднішніх умов це завдасть самих лише збитків. Тому, на його думку, винороблі підприємства потрібно акціонувати, а виноградарські радгоспи нехай поки що залишаються у державній власності. Крім того, на думку Юрія Олексійовича, зростає небезпека вторгнення в Україну дешевих західних вин, тому держава має дуже вміло регулювати їх ввезення митними тарифами і цим захищати внутрішнього виробника. Скажімо, Росія запровадила щодо вин, які завозять з України, митний тариф у розмірі 25 відсотків.

Ще одним гостем прес-клубу був директор київського колективного підприємства з випуску безалкогольних напоїв «Росинка» Віктор Мошин. Підприємство засноване в грудні 1992 року на базі державного орендного підприємства «Росинка» шляхом викупу його майна у власність членами трудового колективу. У процесі викупу були використані майнові сертифікати, особисті заощадження працівників та частина прибутку, зароблений колективом за час діяльності орендного підприємства.

Щодо проблем, то вони, за словами В. Мошина, такі самі, як і у всіх. Скажімо, купує підприємство концентрат напою «Фрукадо» і розраховується із західними постачальниками валютою, купленою на аукціоні, але коли доходить до формування ціни готової продукції, то за законом підприємство може ввести до неї лише суму витрат, що їх би підприємство мало, якби купувало ту саму валюту не на аукціоні, а за офіційним курсом, що, як відомо, втричі нижчий від ринкового. Тож підприємство має потрійні збитки, а на розвиток виробництва майже нічого не залишається. На запитання, що таке колективна власність і хто брав участь у викупі підприємства, В. Мошин відповів: у викупі брали участь лише працівники підприємства, члени їхніх сімей, працівники, котрі пішли на пенсію. Тобто в даному разі маємо акціонерне товариство закритого типу, бо тих, хто володіє підприємством, лише 500 чоловік, а надалі всі, хто влаштовуватиметься на роботу, працюватимуть за наймом. Хоча, мабуть, їм буде надано можливість знову придбати частину акцій. Проте відчувалося, що до кінця проблему відносин у колективному підприємстві ще не розв'язано: скажімо, що робити з тими, хто вирішив звільнитися з підприємства? Розділити власність у даному разі неможливо, а компенсаційна сума, що її підприємство в змозі виплатити за частку акцій працівника, не відповідає її реальній вартості. Отже, нерозв'язаних проблем та неузгодженостей тут ще дуже багато. Тож, перефразувавши відому приказку, можна сказати: і пляшка є, а розібратися з проблемами все одно важко.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

На знімку М. КОЗЛОВСЬКОГО: один із цехів колективного підприємства «Росинка».

Приватизація об'єктів у І кварталі 1994 року

(млрд. крб.).

	Всього	у тому числі по об'єктах			
		групи А	групи Д	груп Б, В,Г, Е	приватизованих центральним апаратом Фонду державного майна
Кількість об'єктів	1857	1497	10	281	69
Спискова чисельність працівників, тис. чоловік	319	66,9	0,7	147,9	103,5
Вартість майна цілісних майнових комплексів	2788,4	450,4	1,4	1078	1258,7
Вартість державної частки приватизованого майна	1489,4	345,9	2,1	570,7	570,7
Фактична ціна продажу об'єктів, всього	1037,9	408,4	2,2	317	310,2
у тому числі за: приватизаційні майнові сертифікати	441,8	96,2	0,0	183,1	162,5
житлові чеки	0,0	0,0	—	—	—
грошові кошти	596	312,2	2,2	134	147,7
вільно конвертовану валюту, доларів	1357	1357	—	—	—

ПРИМІТКА:

група А — об'єкти, вартість яких у цінах на 1 серпня 1993 р. не перевищує 700 млн. крб. (крім підприємств групи Г);

група Б — об'єкти, вартість яких у цінах на 1 серпня 1993 р. становить від 700 до 45000 млн. крб., а частка вартості фондів, що припадає на одного працюючого, не перевищує номінальної вартості приватизаційного майнового сертифіката більш як у 1,5 раза (крім підприємств групи Г);

група В — об'єкти, вартість яких у цінах на 1 серпня 1993 р. становить від 700 до 45000 млн. крб., а частка вартості фондів, що припадає на одного працюючого, перевищує номінальну вартість приватизаційного майнового сертифіката більш як у 1,5 раза (крім підприємств групи Г);

група Г — підприємства-монополісти, що визнані такими у встановленому порядку, незалежно від їх вартості;

— підприємства військово-промислового комплексу, що підлягають конверсії згідно з відповідною програмою, незалежно від їх вартості;

— підприємства, приватизація яких здійснюється із залученням іноземних інвестицій за міжнародними договорами України, незалежно від їх вартості;

— підприємства, вартість майна яких перевищує 45000 млн. крб.;

група Д — законсервовані об'єкти та об'єкти незавершеного будівництва, майно ліквідованих підприємств;

група Е — частки (паї, акції), що належать державі у майні підприємств із змішаною формою власності.

У разі проведення індексації балансової вартості основних фондів розмір вартості, за яким здійснюється класифікація об'єктів приватизації, збільшується на коефіцієнт індексації приватизаційних майнових сертифікатів.

За даними Мінстату України.

Чекова приватизація закінчилась. Але задоволених поки що мало

У Росії закінчилася чекова приватизація і почався її новий, грошовий, етап. Підсумки першого етапу ще підбиваються, але висловлювань з позитивною чи негативною оцінкою не бракує. Скажімо, голова Держкоммайна Росії Анатолій Чубайс вважає, що у 1992 році перед урядом постала альтернатива: або взяти процес приватизації під державний контроль, або він літиме безконтрольно, як це було в 1991 році, коли підприємства переходили у розпорядження чиновників. Відтак на сьогодні у Росії приватизовано до 70 відсотків малих підприємств, а з 19 тисяч середніх та великих підприємств, що підлягають приватизації, 15 тисяч уже зареєстровані як акціонерні товариства. Крім того, у країні з'явилося 285 чекових інвестиційних фондів та 40 мільйонів акціонерів. Іншу думку має президент міжнародного фонду «Реформа» Станіслав Шаталін. Зокрема, у його доповіді «Приватизація в Росії» йдеться про те, що наявність 40 мільйонів акціонерів, на які посилається Держкоммайно, ще не означає, що в країні з'явився прошарок приватних власників, оскільки, володіючи кількома акціями підприємства чи чекового фонду, вони аж ніяк не є реальними власниками. Тож, на думку С.Шаталіна, така приватизація відповідала передусім політичним інтересам вузького кола осіб, а її результатами скористалися нечисленні соціальні групи.

Як відбуватиметься приватизація на її другому, грошовому, етапі? Основними об'єктами приватизації на цьому етапі будуть ще не продані акції вже акціонованих підприємств, земельні ділянки під приватизованими виробничими приміщеннями і нерухомість, вартість якої за обсягом можна порівняти з приватизованим майном за весь попередній період. Реально, на думку фахівців, у грошовій приватизації зможе взяти участь до 6 відсотків населення Росії, що змогли накопичити стартовий капітал. Крім того, у грошовій приватизації на загальнонаціональних умовах братимуть участь інофірми та закордонні підприємці. Через спеціально створені інвестиційні компанії у приватизації братимуть участь банки. І нарешті, намагатимуться викупити державну частку акцій своїх підприємств трудові колективи. При цьому пільги трудовим колективам на другому етапі суттєво урізані. А ціни, за якими продаватиметься майно, встановлюватимуться шляхом відкритих торгів та аукціонів.

Щодо пільг, то загальний підхід тут такий: не можна надавати однакові пільги тим, хто намагався акціонуватися, і тим, хто чинив опір приватизації. Тому за новими умовами підприємствам, що акціонувалися за першим варіантом, передаватиметься 25 відсотків привілейованих, безкоштовних, але «без права голосу» акцій. За другим варіантом колективу надаватиметься право викупити десять відсотків звичайних «голосуючих» акцій зі знижкою на тридцять відсотків.

Щоб проаналізувати ставлення громадян Росії до приватизаційних процесів, соціологічна служба «Мнение» на замовлення міжнародного фонду імені Пола Лазарсфельда провела опитування 3500 респондентів у 30 регіонах Російської Федерації. Результати опитування опублікувала газета «Известия».

Що Ви зробили зі своїм ваучером?

Продав за готівку	26,2
Обміняв на інші товари	2,5
Обміняв на акції свого підприємства	7,6
Обміняв на акції інвестиційного фонду	30,1
Обміняв на акції іншого підприємства	5,5
Залишив у себе	13,6
Віддав родичам	12,5
Узагалі ваучер не одержував	1,9

Якщо Ви обміняли свій ваучер на акції, чи задоволені Ви таким вкладенням капіталу?

Задоволений	20,7
Не задоволений	52,4
Важко відповісти	26,9

Коли підприємство, на якому Ви працюєте, буде приватизоване, то до яких саме наслідків це приведе? Ризик втратити роботу зменшиться чи збільшиться?

Зменшиться	15,4
Збільшиться	46,2
Не зміниться	7,6
Не знаю	30,8

Впливати на адміністрацію буде легше чи важче?

Легше	16,7
Важче	36,6
Не зміниться	11,9
Не знаю	34,8

Вам доведеться працювати більш інтенсивно чи Ваша робота полегшає?

Інтенсивніше	50,7
Легше	6,4
Не зміниться	11,9
Не знаю	31,0

Оплата праці буде краща чи гірша?

Краща	33,7
Гірша	17,7
Не зміниться	10,0
Не знаю	38,6

Ваше знайомство з проблемами підприємства поліпшиться чи погіршиться?

Поліпшиться	31,5
Погіршиться	14,5
Не зміниться	16,7
Не знаю	37,3

Якість продукції, що випускається, поліпшиться чи погіршиться?

Поліпшиться	35,5
Погіршиться	9,9
Не зміниться	18,1
Не знаю	36,5

Кількість працівників на підприємстві скоротиться чи зросте?

Скоротиться	55,6
Зросте	6,5
Не зміниться	6,1
Не знаю	31,8

Вплив робітників на адміністрацію підприємства посилиться чи ослабне?

Посилиться	18,6
Ослабне	29,0
Не зміниться	14,4
Не знаю	38,1

Продиктовано в номер

«Сенсаційне» повідомлення В. Мукусєва для радіо «Свобода»

Як відомо, в Криму впродовж п'яти днів перебував відомий журналіст з Москви Володимир Мукусєв. На півострів прибув начебто для отримання «секретних документів по дестабілізації ситуації в Криму спецслужбами України». Потім була розіграна карта зникнення Мукусєва, кримська міліція оголосила розшук. Але згодом виявилося, що Мукусєв поїхав відпочити на південний берег Криму. 11 липня по прибутті в Москву Мукусєв зробив «сенсаційне» повідомлення, виступаючи в вечірній програмі радіо «Свобода». Сказав, що в одній із українських військових частин, дислокованих у Криму, йому дали секретний документ, складений на підставі даних, отриманих від українського резидента в Москві. У документі стверджується, що двом особам кавказької національності вручено 150 тисяч доларів США, щоб вони вбили Л. Кучму, якщо він стане Президентом України. У Головному управлінні Служби безпеки України в Криму, куди наш кореспондент звернувся за роз'ясненнями, повідомили, що то — «чистої (точніше — брудної) води вигадка».

Чутки про крах економіки явно перебільшені

У Києві відкрито камерний музичний театр, який очолив 33-річний музикант і диригент Герман Макаренко. Новий колектив хоче об'єднати різні види мистецтв. Заявивши про себе цікавою комічною оперою американського композитора Д.Менотті «Телефон», театр дружньо надав можливість показати свої твори молодим київським художникам Павлі Литовченко, Оксані Плисюк, Іванові та Едуардові Бельським, Зої Лерман, Олександрі Басиній. У першому відділенні виступили із своїми вже відомими хореографічними мініатюрами артисти балету під керуванням Георгія Ковтуна.

А щоб такий синтетичний театр відбувся узагалі, багато зусиль доклали вельмишановні пані з Міжнародного жіночого дипломатичного клубу, зокрема його президент Бонні Коффін та консул посольства Аргентини в Україні Моніка Березай. Безумовно, без спонсорів у цій справі ніхто не обійшовся б. Ними стали фірми «Хелп» та «Кристина». Тож поки відкриваються театри, поки на заводських прохідних висять оголошення «Потрібні робітники», чутки про крах економіки явно перебільшені.

Голосували червоними мандатами

Сесія Хмельницької обласної Ради народних депутатів сформувала виконком, постійні комісії, затвердила структуру апарату управління. Перед розглядом організаційних питань на сесії виступив керівник соціалістичної фракції у Верховній Раді України, заступник голови Комісії з питань соціальної політики та праці Іван Чиж і поінформував новообраних депутатів про роботу і подальші плани діяльності Верховної Ради України.

Цікаво, що зміни у верхніх ешелонах влади одразу позначилися навіть на стадії технічної підготовки сесії. Депутатам вручили червоні посвідчення старого зразка.

«Грінпіс» за чисту воду

У Херсонському морському порту кинуло якір невеличке судно «Мобі Дік», яке належить «Грінпісу». Воно проводить природоохоронну акцію «Вода для життя». За 15 днів судно планує пройти шлях від Херсона до Києва. Під час зупинок у прибережних промислових центрах спеціалісти цієї міжнародної організації та її Українського національного відділення проводитимуть соціологічні дослідження, агітаційно-пропагандистські заходи, спрямовані на розв'язання екологічних проблем Придніпров'я.

КНИГА ПАМ'ЯТІ

Перша книга першого тому «Книги Пам'яті України» (Запорізька область) вийшла у світ. До першого тому (друга його книга з'явиться найближчим часом) увійшли прізвища полеглих у роки Великої Вітчизняної на території області мешканців обласного центру, тож Запорізький міськвиконком має намір передати 2600 примірників (із загальних трьох тисяч) сім'ям загиблих, решту — до державних бібліотек, музеїв, вузів.

До 50-річчя Великої Перемоги плановано завершити роботу над виданням 12 томів «Книги Пам'яті» Запорізької області. У них буде увічнено близько 120 тисяч військовослужбовців, підпільників, партизанів, розвідників, які ціною власного життя не дозволили панувати на землі фашистській чумі. До 12-го, додаткового, тому ввійдуть списки похованих на території області, дані про яких не вдалося встановити сповна, а також списки замордованих у фашистських таборах на запорізькій землі та саперів, котрі загинули під час розміновування після визволення краю.

Фінансували видання обласна держадміністрація, міськвиконком, підприємства «Запоріжсталь», «Мотор Січ», «Запоріжтрансформатор», абразивний комбінат...

У планах редакційної колегії — видання книги про реабілітованих, увічнення імен учасників локальних воєн.

Володимир ДУПАК.

Запорізька область.

Облігації випускає міськвиконком

Новокаховський міськвиконком розраховує одержати вісім мільярдів карбованців від реалізації своїх облігацій, яких випущено 80 тисяч — стільки саме мешканців у місті. Іменний цінний папір номінальною вартістю 100 тисяч карбованців продають у фінвідділі міськвиконкому.

Як повідомив голова міськради Вадим Мерзлов, до такого заходу місцева влада вдалася не випадково. Потрібно коштів на спорудження вкрай необхідних місту об'єктів. Передовсім виручені від продажу облігацій гроші підуть на потреби станції «швидкої допомоги», баннопрального комбінату, середньої школи, бо фінансування цих об'єктів через спад виробництва і зменшення надходжень до бюджету досить проблематичне. Власникам облігацій, а ними можуть бути лише мешканці Нової Каховки, гарантують щомісячні дивіденди з урахуванням інфляції. Хоч і невеликі нині в людей домашні «капітали», але участь в акції міськвиконкому стане для них ще й засобом збереження заощаджень. Міськвиконком вирішив не продавати весь тираж облігацій комерційному банку (це одразу позбавило б його клопотів, пов'язаних з розповсюдженням цінних паперів), а залучити до благородної справи громадян, які мають стати співучасниками у реалізації програми розвитку міста.

Іван КАЛИНИЧЕНКО.

Херсонська область.

«Просвіта» — для дітей

60 дітей оздоровлюються у дитячо-спортивному у таборі «Старт», що розташований у мальовничій місцевості на березі Ворскли неподалік села Крутий Берег Полтавського району. Потурбувалися про відпочинок Полтавська філія Суспільної служби України та очолюване Миколою Кульчинським крайове об'єднання товариства «Просвіта». Як сповістила голова філії ССУ Ганна Киященко, путівки придбано переважно для дітей з малозабезпечених сімей, яким нині через економічну скруту це не по кишені. Школярі з Гадяча (організували їх приїзд до обласного центру гадяцькі райорганізації Руху та «Союзу українок») і Полтави не нудьгуватимуть: вивчатимуть історію українського козацтва, відвідають полтавські музеї, ознайомляться з пам'ятками старовини. У цьому учням допоможуть педагог Антоніна Данилейко та активісти «Просвіти» Володимир й Агнеса Гурівні.

Олег ПУСТОВГАР.

Полтавська область.

На фото Сергія КЕШЕВАРОВА: діти танцюють.

Літні розваги з комп'ютером

Для 150 школярів Луганська відтепер немає проблеми літнього відпочинку.

Першого липня в обласній юнацькій бібліотеці урочисто відкрили комп'ютерний курс для підлітків. Проте до клубу приймають з 6-річного віку до найстаршого шкільного. З урахуванням такої обставини в просторому комп'ютерному залі дітей навчають за двома напрямами: ігровим та володінню програмуванням.

Директор бібліотеки Світлана Аладжалян помітила, що нинішнього літа читачів стало, як ніколи, багато: певне, позначилися ціни на путівки до дитячих таборів. А ось тепер тут — ніде пальця просунути. Дітей особливо цікавить література з комп'ютерного навчання, якої в бібліотеці достатньо.

— Мабуть, треба розширювати комп'ютерний зал, — каже Світлана Олексіївна. — Так багато дітей хочуть у нас навчатися.

Треба розширювати! І це сказано вже першого дня роботи клубу. Хорошу справу допомогли здійснити спонсори клубу: відділення «Градобанку», обласний комітет у справах молоді, міське кабельне телебачення.

Анатолій КОБЕЛЬНЮК.

Луганська область.

Екскурсія туди, куди краще не потрапляти

Група неповнолітніх з Овруцького району Житомирщини здійснила поїздку в Коростень. Туди їхали — жартами перекидалися, а от додому верталися без веселощів, у роздумах.

Екскурсія — то в даному разі виконання намічених у районі заходів щодо зниження злочинності та правопорушень серед неповнолітніх. Організували її райвідділ внутрішніх справ спільно з відділом у справах молоді та спорту. Екскурсантами були неповнолітні, які перебувають на обліку в інспекції, а відвідали вони Коростенську установу ЯЮ-309/71. Там вони ознайомилися з умовами, в яких відбувають строки покарання засуджені, спілкувалися з ними. Як хотілося б вірити, що побувати там іще раз, вже не на екскурсії, їм не захочеться...

Олексій КАВУН.

Житомир.

«Молода Волинь» — популярна на Волині

Після опитування, проведеного серед кіоскерів Луцька, виявилося, що з місцевих газет найпопулярнішою є газета «Молода Волинь». Вісім тисяч примірників, які надходять уроздріб, читачі розкуповують за день. Однією з причин популярності газети, яку редагує ось уже п'ятнадцять років Василь Простопчук, є те, що на її сторінках завжди можна знайти цікаву інформацію. Адже нині читачам нема часу на читання великих, «нудно-повчальних» статей. Постійним читачем цієї газети є і власкор «Голосу України» у Волинській області, який підтверджує думку кіоскерів, що «Молода Волинь» — цікава газета.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

УПФ набула нового статусу

Відбулася реорганізація Української правничої фундації. Віднині УПФ набула статусу благодійного фонду, головною метою діяльності якого є сприяння створенню нової правної системи України, такої, яка б відповідала змісту і засадничим вимогам правної держави. Фундація здійснюватиме благодійну діяльність як у матеріальній, так і в нематеріальній формах у вигляді пожертвувань грошей, цінних паперів тощо.

На зборах засновників було ухвалено нову редакцію Статуту УПФ. Відтепер вищим органом управління фундацією буде наглядова рада у складі 15 чоловік. Не менш як дві третини з них мають бути громадянами України. Головою наглядової ради обрано професора Леоніда Юзькова.

У свою чергу наглядова рада утворила дорадчі збори УПФ як консультаційно-дорадчий орган. До їх складу ввійшли найвідоміші правники України, ряду зарубіжних держав. Головою дорадчих зборів обрано професора Федора Бурчака.

Вищим виконавчим органом УПФ став комітет управління в складі 5 осіб. Президентом УПФ, який водночас очолює комітет управління, обрано народного депутата України Сергія Головатого.

Прес-центр Української правничої фундації.

Буковина вшановує Ольжича

Олег Ольжич залишив глибокий слід на терені нашого краю. Він брав участь у археологічних розкопках древньослов'янських поселень поблизу села Шипинці Кіцманського району і на основі знайдених пам'яток написав кілька блискучих історичних праць, що принесли йому світове визнання. Ольжич допомагав спинатися на ноги буковинській журналістиці в тридцяті роки, редагував у Чернівцях часопис «Самостійна думка», був одним із засновників дитячого журналу «Ластівка». Ці видання допомагали будити громадську і політичну свідомість буковинців, закликали їх до боротьби за свободу і незалежність України.

З нагоди ювілею Олега Ольжича в Чернівцях його іменем названо одну з вулиць, відкрито меморіальну дошку.

У муздрамтеатрі імені Ольги Кобилянської відбувся урочистий вечір, присвячений подвижникові.

Василь БАБУХ.

Чернівецька область.

Та, що по хвилях біжить

Саме такий офіційний символ до 200-річчя з дня заснування Одеси — постать міфічної дівчини, що біжить по морських хвилях, — затверджений виконавчим комітетом цього міста. В руках у неї — піднятий над головою вінок, яким вона ніби вітає усіх добрих людей. В обрамленні квітів — цифри «1794—1994». Серед багатьох представлених зразків журі, а згодом і міськвиконком зупинилися саме на цій роботі художників Вілени Рудник, Юрія Кольцова та Владислава Боржкова.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Чого не зробиш за «зелені»!

Геннадій Матюпатенко та В'ячеслав Корж, яким закортіло випити, попросили грошей у чернігівських міняйл. «Валюту треба заробити!» — почули у відповідь. І згодилися пройтися голими по центру міста за 70 доларів.

Невідомо, чи дали б міняйли їм долари, але пройтися містом «нудистам» не вдалося. На сторожі моралі чернігівців став наряд міліції. Нині арештовані чекають на вирок суду.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Будують мури і вимагають гуманності

На зв'язку — Софія

«Верховний комісаріат ООН у справах біженців зобов'язує Болгарію приймати і злочинців з Азії та Африки», «Нам пропонують прийняти 100 тисяч біженців» — під такими та подібними до них заголовками болгарські газети коментують міжнародний симпозіум, який завершив свою роботу в Софії. Участь у ньому взяли делегації майже всіх країн Центральної та Східної Європи. Нашу делегацію очолював заступник міністра у справах національностей і міграції Олександр Піскун.

Джон Хорекенс, який керує регіональним бюро комісаріату ООН для Центральної та Східної Європи, очевидно, не сподівався на одностайність у такій позиції делегацій колишніх соціалістичних країн: «Поки що ми не в змозі приймати біженців». Вони посилалися на економічні причини, відсутність правової основи тощо. Та й, власне, більшість цих держав, включно й Україна, ще не приєдналися до Конвенції про біженців.

Симпозіум, безумовно, був корисний. «По-перше, ми всі зібралися разом, по-друге, обмінялися думками, Україна заявила про свої проблеми, зокрема про повернення до Криму депортованих народів», — сказав для «ГУ» О. Піскун. До речі, повідомив він, нам хотіли нав'язати думку, що кримські татари — це не проблема біженців, з чим, звичайно, наша делегація не погодилася. Україна власним коштом реалізує програму, в якій західні експерти не змогли нічим нам зарадити. До того ж не виконується й бішкекська угода про допомогу депортованим народам.

Нині в Україні, за деякими даними, перебуває 300—600 нелегальних мігрантів, а міграційної служби, щоби контролювати цей потік, немає. Хоча кінцева мета цих бідолах з Азії та Африки — не колишні соцкраїни, а Західна Європа. Однак західні держави відгородилися від них законодавчим муром. То невже комусь хочеться перетворити колишній соціалістичний табір на відстійник? Більш, ніж очевидно, що проблему біженців не можна розглядати без урахування насамперед національних інтересів. І саме ці інтереси й боронили делегації країн Центральної та Східної Європи.

Між іншим, робота симпозіуму збіглася з повідомленням Бухарестського радіо про те, що Румунія відправила додому 36 громадян Шрі-Ланки, які намагалися потрапити на Захід. І ця інформація ніскільки не збентежила керівника румунської делегації на симпозіумі.

Василь ЖУКІВСЬКИЙ.

Результати

Рівнятися на західних сусідів

У країнах Центральної і Східної Європи, за винятком нових незалежних держав, що народилися, поточного року відзначено деяке пожвавлення виробництва. Про це йдеться в поданій щорічній доповіді Організації економічного співробітництва і розвитку (ОЕСР), присвяченій основним тенденціям у світовій економіці до кінця 1995 р.

Судячи з усього, нижню точку кризи пройдено ще 1993 року не тільки в Польщі, а й в Угорщині, й у Чехії. Зросло виробництво, але частка промисловості падає порівняно зі сферою послуг. Інфляція, що пішла на спад, залишається, проте, поки що значно вищою, ніж у розвинених країнах Заходу. Падіння валового внутрішнього продукту в країнах Східної Європи сповільнилося ще в 1993 році. Щодо перспектив на 1994 і 1995 роки, то в доповіді ОЕСР відзначено, що ВВП має збільшитися в усіх країнах, окрім республік колишнього СРСР. У Польщі очікується зростання виробництва на 4 відсотки на кінець 1994 року і 3 відсотки в 1995 році, в Чехії у 1995 році він становитиме 5 відсотків, в Угорщині — 2 відсотки. Інфляція залишається серйозною проблемою для всіх країн Східної і Центральної Європи. В 1993 році її темпи становили в Болгарії — 64 відсотки, в Чехії — 21, в Польщі — 37, в Румунії — 295, в Росії — 900, в Україні — 3500 відсотків. Не скрізь розроблено юридичну базу дотримання фінансової дисципліни та банкрутств, не досягнуто незалежності підприємств від державного бюджету. В Росії, де темпи приватизації були швидкі, традиційні стосунки між підприємствами і державою майже не змінилися, і кредити надають без врахування критеріїв ринку.

Темпи інфляції скоротяться в майбутньому році в Болгарії до 40 відсотків, у Чехії — до 10, в Росії вони становитимуть у 1994 році 450 відсотків, а в 1995 р. не перевищать 150 відсотків. Експертам ОЕСР поки що важко визначити, який буде рівень інфляції в Україні.

Франс Пресс.

За чутками і компетентно

Президента вбивати не збиралися

Поліція ПАР спростувала повідомлення про змову з метою вбивства Президента країни Нельсона Мандели, що нібито мала місце. Проведене ретельне розслідування не виявило жодних доказів цієї інформації, вказано у розповсюдженій тут офіційній заяві.

За кілька днів йоганнесбурзька газета «Сіті прес» піднесла своїм читачам сенсаційну новину про те, що німецькі неонацисти разом з південноафриканськими ультраправими угрупованнями готували замах на Н. Манделу під час його інавгурації 10 травня як нового глави держави. За твердженнями газети, екстремісти планували обстріляти з мінометів урядовий комплекс «Юніон білдінгс» у Преторії, перед яким відбувалася церемонія приведення Президента до присяги. На ній були присутні більш як 150 делегацій з різних країн світу й кілька десятків тисяч глядачів.

Юрій ПИЧУГІН.

За кулісами

Добрій державі й НБСЄ не заважає

Окреслюються певні коригування у російському плані мирного врегулювання карабахського конфлікту. Після невдалої спроби усунути НБСЄ та ООН від розв'язання конфлікту Росія змінила тактику — вона виступила за розв'язання карабахського конфлікту зусиллями країн регіону.

Особистий представник Президента РФ у справах Нагірного Карабаху Володимир Казиміров відвідав Баку, Єреван, Тегеран і Стамбул.

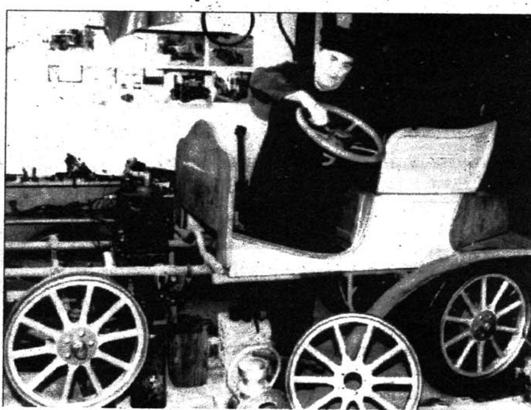
Під час його візиту до Тегерана, за неофіційною інформацією, іранська сторона висловила серйозне занепокоєння зростанням впливу західних країн, і передусім США, на врегулювання вірмено-азербайджанського конфлікту. Іранські дипломати обстоюють регіональне розв'язання карабахської проблеми зусиллями Ірану, Туреччини та інших суміжних країн.

Є точка зору, що Росія обрала дану тактику як спосіб, що дає змогу здихатися участі НБСЄ у розв'язанні конфлікту. Як відомо, усунути Іран чи Туреччину багато легше, ніж міжнародні організації. Поштовхом до реалізації, на думку спостерігачів, може слугувати втрата нових азербайджанських територій.

Ровшан АЛІЄВ.

Баку.

Фотофакт

До міжнародного ралі автомобілів-ветеранів за маршрутом Лондон — морський курорт Брайтон підготувався мешканець Німеччини Хайнц Цшохе з Цербірга. Шеф приватної таксомоторної фірми має обмаль вільного часу, проте він завершив складання копії «Рекс Сімплекс». Зразок техніки 1902 року, в котрому чимало дерев'яних деталей, має мотор потужністю 6 кінських сил.

Фото Центрбільд.

Ситуація

Вожді просто так не падають

На захист пам'ятника Леніну на центральному майдані Бішкеку виступила партія комуністів Киргизстану. Якщо місцева влада, у відповідь на недавні вимоги деяких суспільно-політичних організацій, наважиться на демонтаж монумента, то ленінці на знак протесту «піднімуть» трудові та учбові колективи.

Євген ДЕНИСЕНКО.

Продиктовано в номер

Вирішено провести референдум

Сейм Литви прийняв рішення провести в країні 27 серпня референдум з економічних питань, якого добивалася права партія «Союз Вітчизни» (консерватори Литви). Основним питанням запропонованого конституційного закону є стократна індексація вкладів населення в ощадбанках з 11 березня 1990 року. На ці цілі в держбюджеті Литви уряд муситиме додатково віднайти близько 8 мільярдів літів.

Поблизу відомого озера

Угорщина надає Україні посильну допомогу в оздоровленні дітей, які потерпіли внаслідок чорнобильської катастрофи. Так, нещодавно в Балатонлелле, що поблизу відомого озера, організовано лікування та відпочинок 30 українських дітей, матері яких ще до їх народження були евакуйовані з Прип'яті після вибуху на ЧАЕС.

Протягом місячного перебування в Балатонлелле наші діти подружили з однолітками з місцевої гімназії, навіть підготували спільний концерт. За можливість оздоровитись та відпочити маленькі чорнобильці найперше завдячують фондам «Колиска» та реабілітаційного центру для дітей, що потерпіли від катастрофи на ЧАЕС, а також співробітникам посольства України в Угорщині, які регулярно цікавились умовами їх життя та лікування.

Свободі, рівності, братерству — 205 років

14 липня 1789 року здійснилася перша з усіх демократичних революцій — Велика французька.« Свобода! Рівність! Братерство!» — три гасла, кинуті революціонерами, протягом двох століть де з революціями, де мирним шляхом ставали панівними у суспільстві. А що стосується самої Франції, то 14 липня — День взяття Бастилії — стало для неї Національним святом, яке відзначається ось уже два століття. 16 липня й Україна відзначатиме своє свято — День прийняття Декларації про державний суверенітет, проте тільки четвертий раз. Сподіватимемося, що наше буде таке ж довговічне, як у французів. А сьогодні — вітаємо Францію (і заздримо — у них вихідний).

Допомога Україні в рамках програми Нанна-Лугара

Сполучені Штати Америки в рамках програми допомоги по надійному і безпечному демонтажу ядерної зброї 30 червня уклали у Києві два контракти на загальну суму 3211114 американських доларів з однією українською і однією американською фірмою.

Українська «Альта круш компані» і американська «Чемдизайн оф Хьюстон, Техас» поставлять загалом 21000 метричних тонн авіаційного палива, керосину, палива для обігрівання, бензину та інших матеріалів. Ці матеріали будуть доставлені у Первомайськ та інші пункти призначення поблизу Первомайська з тим, щоб допомогти Україні в проведенні процесу деактивації ядерних ракет. Ці матеріали, про які просило Міністерство оборони, вже почали прибувати у Первомайськ.

Візит дипломатів Великобританії

Англійські дипломати — заступник державного підсекретаря закордонних справ і у справах співдружності Великобританії Роб Янг і Надзвичайний і Повноважний посол Великобританії в Україні Саймон Хіманс — здійснили робочий візит до Одеси. Під час зустрічей з керівниками області і міста високі гості цікавились проблемами, пов'язаними з створенням вільних економічних зон, розвитком фермерських господарств, спільних підприємств, можливостями виходу регіону на європейський і світовий ринки, а також ходом приватизації, регіональною політикою, перспективою розширення українсько-британських відносин.

Чим менше й гірше, тим... краще

До такого висновку доводить сільських виробників нинішня податкова система

Нашу розмову про те, як впливає на роботу селян діюча податкова політика, народний депутат України В. Степенко почав з таких конкретних прикладів.

— Наше колективне господарство ім. Воровського, що на Полтавщині, за 5 місяців нинішнього року реалізувало продукції на 8 мільярдів 200 мільйонів карбованців. Це добрий показник. Але водночас ми заплатили 2 мільярди 400 мільйонів податку на добавлену вартість.

Ми взяли насіння цукрових буряків на Іванківській насінневій станції Сумської області і їхню технологію вирощування без затрат ручної праці. Посіяли 250 гектарів. Зріє чудовий врожай. За нашими підрахунками, буде щонайменше 400 тонн з гектара. Радіти б! Але коли я прикинув, якими будуть акцизний збір і податок за цукор, повірте, кинуло в жар. А виросло б по 100 центнерів — нам було б краще. Чому? Та тому, що в нас у п'ять разів були б менші затрати матеріальних, трудових ресурсів, різних клопотів. Легше жити було б. Той, хто працює, вирощує продукції більше, платить такий податок, що йому невигідно так господарювати, бо всі затрати з'їдає податок. І постає слушне питання: нарощувати виробництво продукції чи ні?

Ми всі нині тільки й говоримо: доки не запрацює економіка, неможливо вирішувати соціальні питання. А виробництво, у свою чергу, не може працювати за такого оподаткування.

— Чим же тоді, на ваш погляд, керувалися автори діючої податкової системи?

— Чим завгодно, але не здоровим глуздом!

— Податки завжди були, є і будуть. Яку ви, Василю Івановичу, систему оподаткування пропонуєте?

— Я пропонував раніше і зараз відстоюю: треба, щоб сільгоспвиробнику був єдиний податок — на землю. Існує система оцінки землі залежно від її якості. Відомо, на якій земельній ділянці може бути врожай, яка собівартість, затрати на його збирання. Отже, враховуючи родючість землі, буде і різний податок. Але якщо господарство виростить більше продукції, його працівники матимуть кращий прибуток, краще житимуть. Якщо слабкий господарник, погано працюють люди, то і господарство їхнє занедбане.

Податкова система має бути стабільною. Я, як керівник господарства, повинен бути впевнений, що оцей податок, хай не вічний, але буде діяти два, три, п'ять років. Тоді можна буде розраховувати, планувати свою працю і виробництво. Державі прийдуть ті ж самі гроші. А хто не вироблятиме більше продукції, його життя змусить працювати краще. Бо за землю буде заплачено наперед. Це все одно, що плата за телевізор, узятий напрокат. Ви платите не за час, скільки він працює, а за час, скільки триматимете його в себе.

Якщо ми податками не відрегулюємо відносини держави з товаровиробниками, відносини товаровиробників між собою, не поставимо їх в рівні умови, ніяких змін на краще у нас не буде. За нинішньої податкової системи у людей вбивають віру у гасло, коли краще працюватимеш, краще житимеш.

— А чи ви порушували питання про перегляд податкової системи?

— Я робив депутатський запит. Кажу про це скрізь і всюди. У мене багато однодумців. Бо така ж картина і в промисловості, і в переробній галузі. Питання про податок треба розглядати разом з бюджетом. Але й тут парадокс. Іде сьомий місяць, а бюджету й досі немає.

— Хто має сказати тут своє слово?

— У цьому майже всі депутати одностайні. Є протокольне доручення Верховної Ради Кабінетові міністрів вивчити його. Але що ми спостерігаємо? При призначенні на високі пости всі погоджуються: податкова політика погана, а приходять до влади — і нічого не роблять для її перегляду. А сьогодні як змусити людей працювати краще? Лише економічними важелями. І один з таких важелів — податок.

Інтерв'ю взяв Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Культура

Лірика, авангард і вічна музика

Роман Кофман: «Мистецтво завжди має бути розраховане на передову частину суспільства»

У Великому залі Київської консерваторії з величезним успіхом пройшов концерт видатного скрипаля Гідона Кремера. Він виступив з програмою з творів Ріхо Пярта («Фратрес»), Джитра Шостаковича (Другий концерт для скрипки з оркестром) і Валентина Сильвестрова (Симфонія для скрипки, струнних та ударних). Державним заслуженим академічним симфонічним оркестром України диригував Роман Кофман. Чудова гра відомих музикантів викликала нечуваний успіх у слухачів. Публіка тріумфувала, вибухаючи шквалами оплесків. Неодноразово викликали «на біс» маститого скрипаля. Після концерту ми розмовляли про творчий вечір із заслуженим діячем мистецтв України Романом КОФМАНОМ.

— Цей концерт — ваша перша творча робота з Кремером?

— Ні. Нинішнього року — своєрідний ювілей — 20 років з дня нашого першого концерту. Він відбувся в грудні 1974 року. Опісля ми грали ще разом кілька разів до від'їзду Гідона з колишнього Радянського Союзу. Ми зустрічалися з ним в Австрії, коли 1990 року він запросив мене на свій фестиваль. Це був уже його десятий ювілейний фестиваль, на якому я диригував Зальцбурзьким камерним оркестром.

— Програма концерту була досить цікава. Розкажіть, будь ласка, про твори, що звучали.

— Програма справді цікава, розрахована на музичну еліту. І, слава Богу, бо той факт, що здається незаперечним, нібито мистецтво належить народу, є хибний. Воно не може належати нікому. Це, поперше. А по-друге, мистецтво завжди має бути розраховане на передову частину суспільства. Отже, кажучи цим, дещо скомпрометованим словом, на еліту. Якщо пригадати історію музики, то дуже часто твори, що їх писали свого часу для еліти, ставали через певний період класикою.

Щодо музики, яка звучала в концерті, то можна сказати, що вона дуже різна. Пярт неймовірно лаконічний, просто лапідарний. Він користується мінімальними засобами для втілення своїх ідей. Сильвестров щедріший у засобах виразності, фарбах. Шостакович також цілком відрізняється і за підходом, і за філософією. Три дуже різних композитори. Що їх об'єднує? Це якийсь поріг духовності, присутній у всіх трьох творах. Уся ця музика дуже духовна. В ній немає жодного побутовизму (в хорошому розумінні), вона настільки демократична, наскільки демократична справжня духовність.

Симфонію Сильвестрова Гідон Кремер увів до свого концерту тому, що твір присвячено йому. Він так і називається — «Присвята» («Посвящение»). Твір написано 1991 року і перше його виконання відбулося в Берліні в листопаді минулого року. Виконував Гідон Кремер і Берлінський оркестр під керуванням Давида Ашкеназі.

— Отже у нас «Присвяту» ще не виконували?

— Ні. Це вперше.

— Розкажіть, будь ласка, про Гідона Кремера.

— Кремер — уродженець Риги, вихованець Московської консерваторії по класу Ойстраха. Він — лауреат багатьох конкурсів: королеви Єлизавети в Брюсселі, конкурсу в Монреалі, імені Паганіні в Генуї, імені Чайковського в Москві. Гідон Кремер виїхав з Радянського Союзу наприкінці 70-х. Хоча емігрантом його назвати в повній мірі не можна, бо він зберігає наш паспорт. Приймати якесь інше громадянство він не хотів. Зараз Кремер живе в Парижі.

У колишньому Радянському Союзі Гідон Кремер був перший, хто відкрито й дуже достойно повстав проти порядків, що панували в концертному житті Москви. Він не політичний дисидент, в політику не втручався ні тоді, ні тепер. Просто зажадав для себе й для інших права їздити за кордон 365 разів на рік замість належних 90 і грати з тими оркестрами і диригентами, з якими він хоче. Йому не дозволили, та його випустили. І якось це обійшлося без відкритого скандалу. Хоча потім у нього були проблеми з концертами тут. Його перестали запрошувати.

— Чим викликаний ваш інтерес і Гідона Кремера до музики Сильвестрова? Складно чи навпаки легко її виконувати?

— Почну з другої частини запитання. Виконувати музику дуже складно. Партитури складні за взаємодією різних ліній. Музику Сильвестрова не можна грати, не здолавши всі технологічні труднощі, і при цьому почувати вільно.

— Тобто твори мають виконувати майстри-віртуози?

— Так, ті, хто цілком заволодів текстом і на момент виконання не думають про суто технічні завдання. Чим викликано мій інтерес до музики Сильвестрова? Я грав багато його творів, Гідон Кремер — уперше. В моєму репертуарі був Друга, Четверта й П'ята симфонії. П'ята навіть присвячена мені. Валентин Сильвестров не зразу повірив мені як диригентові. Він — людина, котра дуже ревниво ставиться до виконання своєї музики. Після того, як я виконав його Серенаду для струнних, він почав довіряти мені виконання своїх творів.

Для мене важливо в його музиці дві речі. Перше — це рівень духовності, планка, нижче від якої у жодному із своїх творів він не опускається. І друге. Дуже багато авангардистів усе ж конструюють свою музику, виходячи з якоїсь даної, придуманої ними самими системи, і втілюють її з різним ступенем таланту. Сильвестров — один з небагатьох ліриків у авангарді. Його музика насичена щирим, теплим, безпосереднім почуттям, чого немає у багатьох авангардистів. Ось це мене приваблює в його творчості найбільше. Це й хочеться передати слухачам.

Розмову вела Надія ЄГОРОВА.

Реклама

Арбитражным судом Черновицкой области (274010, г.Черновцы, ул. О.Кобылянской № 14) возбуждено дело № 208 от 4.04.1994 года о банкротстве кооператива «ПРИРОДА» (274010, г.Черновцы, ул.Стефаника, 126, р/счет № 46032 банк «Украина» МФО 35617 г.Черновцы).

АВТОМОБИЛЬ ŠKODA

Volkswagen Group

Безопасность, комфорт, надежность, скорость

Шестилетняя гарантия против проржавения
Обеспечение запасными частями
Сервисное обслуживание
Гарантия в течение года

Приобретая автомобиль «Шкода»
Вы экономите на бензине и запасных частях

FORMAN

А/О «НЕКОС» (044) 224-31-03, 224-11-53

Продажа со склада в Киеве. Форма оплаты любая

Пані та панове!

«ПРАВЕКС-БАНК»

- **надає** валютні та карбованцеві кредити юридичним та фізичним особам під заставу нерухомості, цінних речей, антикваріату;
- **пропонує** 20% річних у валюті по вкладах юридичних та фізичних осіб;
- **здійснює** платежі до країн ближнього і дальнього зарубіжжя через власні прямі кореспондентські рахунки у найкращих банках світу;
- **виплачує** готівку у будь-якій валюті по дорожніх чеках American Express, Visa, Thomas Cook, і кредитних картках Visa, Eurocard/Mastercard, Diners Club International.

Адреса: Київ-21, Кловський узвіз, 9/2.
Телефони: 294-79-96, 294-85-49, 294-82-22.
Факс (044) 294-84-00.
Телекс 631250 ALINA SU.

Вам необходимы эффективные медикаменты — обращайтесь к нам

Предлагаем оптовыми партиями со склада в Луганске по самым выгодным для вас ценам — медикаменты пр-ва Венгрии:

Наименование	Упаковка
Но-шпа	тбл. 100
Тавегил	тбл. 20
Ауробин	мазь 1 x 20 г
Бутадион	мазь 1 x 20 г
Кавинтон	тбл. 50 x 5 мг
Декарис	тбл. 1 x 150 мг
Дермозолон	мазь 1 x 5 мг
Фторокорт	мазь 1 x 15 г
Гистодил	тбл. 50 x 200 мг
Гистодил	амп. 10 x 20 мл 200 мг
Имодиум	капс. 20 x 2 мг
Микрофоллин	тбл. 10 x 0, 05 мг
Мидокальм	амп. 5 x 1 мл 100 мг
Овидон	тбл. 21
Панангин	амп. 5 x 10 мл
Постинор	тбл. 10 x 0, 75 мг
Преднизолон	тбл. 100 x 5 мг
Реопирин	амп. 5 x 5 мл
Ригевидон	тбл. 3 x 21
Сирепар	амп. 100 гамма 5 x 10 мл
Туринал	тбл. 20 x 5 мг
Лидокаин	аэрозоль 65 гр
Пипольфен	драже № 20
Супрастин	тбл. № 20

Дефицитные медикаменты и медтехника пр-ва Болгарии

Предлагаем оптовыми партиями со складов в Луганске и Киеве по самым низким ценам:

Наименование	Упаковка
Карсил	тбл. № 80
Альмагель	сироп 170 г
Анальгин-хинин	тбл. № 10
Беналгин	тбл. № 10
Бронхолитин	сироп 125 г
Индометацин	гель 40 г
Седалгин	тбл. № 10
Спазмолгон	тбл. № 20
Троксевазин	капс. 300 мг № 50
Троксевазин	гель 45 г
Циннаризин	тбл. № 50
Темпалгин	тбл. № 10
Доксациклин	капс. 100 мг № 6
Циметидин	тбл. 200 мг № 100

Шприцы одноразовые 2 мл, 2 мл, (инсулин), 5 мл, 10 мл, 20 мл
Системы для переливания крови
Получение товара по факту поступления денег на р/с.
Самовывоз.

Контактные телефоны в Луганске
(0642) 47-98-24, 41-30-72, 55-40-26, 54-28-71.
Факс (0642) 54-28-71, 52-72-80.

ЩОТИЖНЯ

1. ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНА ТЕЛЕПЕРЕДАЧА, ЯКА ВИХОДИТЬ ЩОЧЕТВЕРГА НА УНІКА-ТВ

14 липня перший ефір

ОГЛЯД ЕКОНОМІЧНИХ ПОДІЙ В РЕГІОНАХ

Государственное производственное объединение «Проэкс» реализует со склада в г. Днепропетровске пиломатериалы хвойных пород:

шпалы железнодорожные широкой колеи (не пропитанные);
брус в ассортименте;
доску обрезную и необрезную любой толщины.

Изготавливает и реализует:
доску для пола, плинтус, наличник, дверные блоки, рейку декоративную;
наборы кухонной мебели из массивной древесины.

Принимаем заказы на изготовление столярных изделий для строящихся объектов.

Наш адрес: 320070, г. Днепропетровск, пр. К. Маркса, 60, к.529.
Телефоны: (0562) 45-21-32, 44-06-23.
Телефакс: (0562) 44-06-23.

ВНИМАНИЮ РУКОВОДИТЕЛЕЙ ПРЕДПРИЯТИЙ!
РЕАЛИЗУЕМ СО СКЛАДА В КИЕВЕ

Сепараторы-сливкоотделители: ОС-Б — 1 тонна/час, ОС-2-Т3 — 5 тонн/час, ОС-2-Д500 и другие.

СТАНКИ

Токарные — 1Н65, 16К40, МК6056, 1К62 и другие.
Фрезерные — 6Т12, 6Т83, 6Т82Г и другие.
Ножницы гильотинные — НК3418-6,3 мм; НК3416-4 мм.
Телефоны (044) 552-97-82, 552-96-74, 552-92-83.

Пропонуємо під замовлення з заводу автомобілі УАЗ 31512 всіх модифікацій і запчастини. Попередня оплата в Києві в карбованцях.
Тел.:(044) 268-71-11, 268-74-16.

До глибин минувшини

Клуб книголюбів

За майже сорокарічну журналістську діяльність я, мабуть, на жодну з численних публікацій не діставав стільки зворушливих листів, міжміських дзвінків, як на невеличке повідомлення (19.04) в «Голосі України» про створення при Будинку письменників України книжково-асортиментного кабінету.

Дзвінок із Севастополя. В.Костюков просить давати якнайповнішу інформацію про нові українські видання, бо «в Севастополі ми нічого не годні знайти», благає вислати хоч одну-дві книги про козацтво. Підполковник М.Куцань з Володимира-Волинського від імені командування військової частини запитує, де придбати книжки, чи можна домовитися з видавництвами, щоб вони післяплатою надсилали новинки для бібліотеки військової частини.

Звертаються за підтримкою бібліотека Харківського авіаційного інституту, управління внутрішніх справ Донецька, бібліотека Запорізького державного університету. Заступник директора СМТ «Уран» В.Маліборський повідомляє, що в Ужгороді, вул. Свердлова, 9/5, можна придбати унікальне видання Л.Войтовича «Генеалогія династій Рюриковичів і Гедиміновичів».

Не на всі запитання ми можемо одразу відповісти, не всі прохання задовольнити. Наш книжково-асортиментний кабінет (нагадуємо його адресу: 252024, Київ, Банкова 2, тел.: 293–54–44; 293–83–25) ще в стадії становлення. В міру накопичення банку даних ми зможемо повніше інформувати читачів. Щодо ціни... Шановні читачі, на жаль, ми знаємо тільки т. зв. відпускну ціну видавництв. У книгарнях вона вже інша...

Головне, читачі «Голосу України» підтримали відкриття «Клубу книголюбів» — сто чотири схвильовані відгуки тому свідчення. Сьогодні ми запрошуємо учасників Клубу в подорож до глибин минувшини — розповімо про нові видання на історичну тему.

Десь на початку цього року з'явилося на книжкових обріях нове ім'я: **Ізидор Нагаєвський — «Історія Української держави двадцятого століття»**. Книга вмент розлетілася поміж читачами, і видавництво «Український письменник» щойно випустило додатково ще п'ятдесят тисяч примірників цього унікального видання.

Чому унікального? Бо в ньому на чотирьохстах сторінках розглядаються ті сторінки історії України, про які ми або нічого не знаємо, або які подавалися в спотвореному вигляді. Доктор Ізидор Нагаєвський, викладач Українського католицького університету імені св. Климента Папи (Рим), висвітлює події в Україні часів Центральної Ради, Гетьманату, Директорії (1917 — 1921 рр.). Ви знайдете в книжці розділи про Західно-Українську Народну республіку, про духовне й культурне життя України в цей складний період, про те, як Україна боронила цілість своїх земель, як вона робила перші кроки на міжнародному форумі.

Читач ознайомиться з новою для нього історичною концепцією й оцінкою діяльності державних діячів тих подій того періоду, здебільшого діаметрально протилежними до недавно культивованих у радянській історіографії.

Вражають сумлінність покійного автора, його толерантність і об'єктивність. До цього він написав дві англомовні історії України і мріяв «побачити світло» в Україні — «для наших власних роздумів і для науки онукам». Спасибі «Українському письменникові», що в ці скрутні для книги часи воно зуміло донести до нас працю справжнього патріота України.

Це ж видавництво відкрило ще одну невідому сторінку нашої історії. Маю на увазі **роман Дмитра Міщенка «Бунтівний князь»**. Справді, що ми знаємо про литовський період в історії України? Якесь провалля, чорна діра в нашій минувшині.

Знаємо, як плюндрували українську землю в XV ст. кримські татари, та не відаємо, що причиною того лиха були не так хижацькі інтереси татар, як підступна політика московських князів. Це вони підкуповували кримських ханів, щоб ті йшли руйнівними походами на Україну та Литву. Складні державні взаємини того часу між Московським князівством та Литвою, між Кримським ханством та Україною і Литвою зумовили національно-визвольний рух на Україні під проводом князя Михайла Глинського.

Чому так трагічно склалася доля князя Глинського, чому він пішов у небуття? Цьому сприяла і його необачна поведінка у взаєминах з московським князем Василем Івановичем (наука деяким сьогоднішнім нашим мужам, що прагнуть українського державного престолу), і зрадливість московського двору, для якого найголовніша мета — прилучення до свого лона нових земель, аби утвердити себе як спадкоємну державу Київської Русі, а отже, випливає з цього, що «і всі землі, міста, що належали їй, мають належати нам». Чи не нагадує це вам, читачу, сьогоднішні політичні баталії про так званий «новороссийский край» від Дунаю до Приазов'я, про Крим, а там, дивись, і до Києва дійде, яко до «матері городів Руських». Цікавий роман, сучасний, саме на порі.

Якщо за князя Глинського зароджувалася визвольна боротьба в Україні, то за часів козаччини вона досягла свого апогею. Про це все довідаєтесь із книжки українського письменника, історика і публіциста **В'ячеслава Будзиновського «Пригоди запорозьких скитальців»**. Цей автор колись широко видавався у Львові у 30-х роках. Видавництво «Дніпро» завдяки зусиллям упорядника Р.Горака зібрало з минулих видань повість «Пригоди запорозьких скитальців», цикли оповідань «Кров за кров на Запорожжу», «Не будь звіром» та «Не вб'ю його». Ця книжка — перша добірка історичних творів В.Будзиновського, з якою має можливість познайомитись сучасний український читач.

Ось і підходимо до заключного акту тієї визвольної боротьби — Переяславської угоди. Про те, що це було не возз'єднання, а справжнісіньке приєднання, оповідає відомий історик **Олена Апанович у книжечці «Українсько-російський договір 1654 року. Міфи і реальність» (видавництво «Варта»)**. Чітка аргументація, вивіреність історичних реалій, широка джерельна база, дохідливість викладу ставлять цю роботу в ряд визначних досліджень. «Якби кожному громадянинові України перед виборами вручили по примірникові цього видання, — сказав на презентації книги доктор історичних наук Володимир Сергійчук, — результати виборів до парламенту були б іншими».

Що ж, будемо вчитися так, як треба, щоб була в нас своя мудрість, своя правда, своя держава.

Леонід КОРЕНЕВИЧ.

Спорт

Блохін запрошує гостей

Як ми вже повідомляли, 22–23 липня в Києві відбудеться презентація Міжнародного благодійницького фонду Олега Блохіна. Першого дня в палаці «Україна» пройде великий концерт зірок естради. А наступного на Республіканському стадіоні відбудеться футбольний матч зірок світу зі збірною «Динамо» (Київ). М'яч у гру ввести обіцяв Леонід Макарович Кравчук.

Олег Блохін надіслав запрошення 38 видатним футболістам з багатьох країн світу. Серед них Пфафф, Платіні, Румменіге, Брайтнер, Кройфф, Х.Мюллер, Клінсман, Марадона, Майєр, Тігана, Черков, Робсон та інші. Очолити цю команду запропоновано Францеві Беккенбауеру.

Динамівці планують зіграти в такому складі: Чанов, Кузнецов, Баль, Безсонов, Балтача, Михайличенко, Яковенко, Заваров, Дем'яненко, Євтушенко, Протасов, Литовченко, Буряк, Беланов, Михайлов, Леоненко та Блохін.

Учора в Українському домі відбулася чергова прес-конференція організаторів заходу та акредитація журналістів.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

А це вже історія. Олег Блохін на полі Республіканського стадіону під час матчу грецького клубу «Олімпіакос», який раніше тренував наш земляк, з динамівцями Києва.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

З пошти

Два листи на одну тему

Держава без ідеології і патріотизму?

Україна здобула незалежність, і весь світ дізнався про існування нашої держави, що сторіччями була під п'ятою Росії. Але навіть тепер ми поводимося не так, як це має робити самостійна держава. Бо, скажіть мені, яка країна дозволить своєму урядові витрачати кошти на утримання телевізійної кампанії сусідньої держави, котра в своїх передачах веде постійну антиукраїнську пропаганду? Яка нація обкрадає себе так, як це робимо ми, українці, вивозячи все, що можна вивезти за кордон, щоб тільки самому нажитися?

Не сприяють зміцненню державності і необдумані політичні заяви. Окремі патріоти вважають, що вже завдяки самому фактові колишнього перебування в ув'язненні вони мають обіймати високу керівну посаду, хоч нічого не тямлять у політичній роботі і цим здатні тільки зашкодити державі. А діставшись посади, перш за все дбають за себе, як і деякі їхні попередники.

Нині наші політики мусять усвідомити, що для розбудови і збереження нашої держави потрібні злагода і згуртованість народу. Треба на державному рівні провадити виховну роботу серед населення — в дусі християнської моралі та українського патріотизму. Бо в світі немає держави, яка не мала б своєї ідеології, а без неї держава не може існувати.

Зиновій ГАРДЕЦЬКИЙ,
учасник війни.

Тернопіль.

Найважливіше — зберегти самостійність

Рухатися за течією, ні в що не втручатися — ось характерна риса українців. За такої інертності народу невеликій групі чи окремій особі варто виявити більше активності, щоб взяти владу до своїх рук, а коли маси відчують ефективність правління, то, можливо, й підтримають. Всяке політичне угруповання породжене ідеологією, а вона є системою цінностей. Від неї і походить назва ідеології. Найвищою цінністю демократії є стан терпимості, толерантності між людьми різних позицій, у комуністів — спільність, рівність, справедливість, у націоналістів — нація, захист національно-культурного єства народу. Ці ідеології могли б мирно співіснувати, бо вони в своїх принципах не суперечать одна одній. Але на практиці спостерігаємо протистояння між тими, хто за незалежність України, і тими, хто проти неї.

Визначення чітких цілей усякого політичного угруповання надзвичайно важливе для розуміння суспільних процесів, які відбуваються в Україні. Кожному громадянинові потрібно зрозуміти, що боротьба в Україні ведеться не за демократію, комунізм чи капіталізм, а за існування чи ліквідацію Української держави, за життя чи смерть української нації. А на сьогодні найважливіше — зберегти самостійність України, решта мусить поступитися перед цим святим бажанням великого народу.

Володимир ЯВОРСЬКИЙ.

Київ.

На аренах країни та світу

Віндсерфінг. Всупереч усім прогнозам гран-прі міжнародної регати здобула чемпіонка України з віндсерфінгу Ольга Пархамовська з Севастополя.

У цих змаганнях,які проходили в Ньюпорті (Бельгія) за олімпійською програмою в класі «Містраль Уан Дизайн»,брали участь також віндсерфінгісти Бельгії,Нідерландів, Франції, Німеччини, Швейцарії.

Теніс. І фінальний матч у підгрупі турніру за Кубок Саубо-Рейна проти суперників із Польщі збірна України виграла — 2:1. Отже, Олена Татаркова, Марина Наконечна та Дарія Котова здобули право грати в фінальній частині змагання, які розпочнеться завтра у Франції.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України. Видавець — Президія Верховної Ради України. 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о. заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець. ♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій. ♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 364459.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311132.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».